KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. december 1998

om Tysklands støtte til kulindustrien i 1998

(meddelt under nummer K(1998) 4026)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/270/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien [1], særlig artikel 2, stk. 1, og artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF anmeldte den tyske regering ved brev af 28. oktober 1997 den støtte, som den havde til hensigt at yde til den tyske kulindustri i 1998. Ved breve af 26. marts, 28. april, 27. august, 23. oktober og 4. november 1998 fremsendte den tyske regering yderligere oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om.

Ved brev af 26. marts 1998 har Tyskland i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i beslutning nr. 3632/93/EKSF meddelt de nye retningslinjer for støtte til kulindustrien frem til år 2002, som ændrer den plan for støtte til kulindustrien i 1994 (i det følgende kaldt »omstruktureringsplanen fra 1994«), der blev godkendt af Kommissionen ved beslutning 94/1070/EKSF [2].

I overensstemmelse med beslutning nr. 3632/93/EKSF tager Kommissionen for det første stilling til, hvorvidt planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og nedskæring af produktionen i kulindustrien stemmer med beslutningens generelle målsætninger og specifikke mål.

For det andet afgiver Kommissionens efter bestemmelserne i beslutningen udtalelse om følgende økonomiske foranstaltninger for året 1998:

a) 5 171 mio. DEM i driftsstøtte, i betydningen af beslutningens artikel 3

b) 3 164 mio. DEM i støtte til produktionsnedskæring, jf. beslutningens artikel 4

c) 81 mio. DEM i støtte til bevarelse af arbejdsstyrken i minerne (den såkaldte »Bergmannsprämie«), jf. beslutningens artikel 3

d) 1 011 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia Jacoba GmbH, jf. beslutningens artikel 5. Støtten består af:

— en støtte på 161 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH skal anvendes til dækning af supplerende vandudpumpningsomkostninger i forbindelse med omstruktureringen

— 850 mio. DEM i støtte til RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG og Sophia Jacoba GmbH for at dække tidligere eller aktuelle ekstraordinære omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke vedrører den løbende produktion.

Tysklands økonomiske foranstaltninger til fordel for kulindustrien opfylder bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. I henhold til artikel 9, stk. 4, skal Kommissionen derfor udtale sig

[1] EFT L 329 af 30.12.1993, s. 12.
[2] EFT L 385 af 31.12.1994, s. 18.

om disse foranstaltninger. Den undersøger således, om foranstaltningerne stemmer med de generelle målsætninger i beslutningens artikel 2 og de særlige kriterier og mål i artikel 3 og 4, og om de er forenelige med det fælles markeds funktion. Kommissionen skal herudover, efter beslutningens artikel 9, stk. 6, afgøre, om de meddelte foranstaltninger er forenelige med den forelagte plan for modernisering, rationalisering, omstrukturering og produktionsnedskæring.

Ved brev af 20. juli 1998 har RJB Mining Plc, en virksomhed efter EKSF-traktatens artikel 80, anlagt sag ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans angående Kommissionens beslutning af 10. juni 1998 om den tyske regerings planlagte støtte til kulindustrien i 1997 ([1]).

II

Den 13. marts 1997 indgik forbundsregeringen, delstatsregeringerne i Nordrhein-Westfalen og Saarland samt mineselskaberne og fagforeningerne på områderne minedrift og strømforsyning en aftale inden for rammerne af artikel 8, stk. 4, i beslutning nr. 3632/93/EKSF om de nye retningslinjer for den tyske kulindustri i perioden 1998-2005.

Aftalen omfatter en løbende nedskæring af den årlige produktion til 37 mio. kulækvivalenter (SKE) i år 2002 samt en reduktion af arbejdsstyrken på 30 000 til i alt 56 000 personer, inklusive tilknyttede sektorer. Produktionen vil derefter foregå i 12 miner. Selv om planlægningen løber frem til år 2005, løber de enkeltforanstaltninger, som blev vedtaget i november 1997, kun til udløbet af beslutning nr. 3632/93/EKSF. Omkostninger, priser for importeret kul og frem for alt afsætningsmuligheder kan ikke forudses med tilstrækkelig sikkerhed til nøjagtigt at kunne fastlægge tempoet for yderligere produktionsnedskæringer i sektoren herefter.

Kommissionen gennemgik planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og nedskæring af produktionen for hver enkelt af RAG Aktiengesellschafts, Saarbergwerke AG's und Preussag Anthrazit GmbH's miner.

Plan for modernisering, rationalisering, omstrukturering og nedskæring af produktionen i kulindustrien i perioden 1998-2002

Planlægningen for kulindustrien, som danner grundlaget for planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og nedskæring af produktionen i kulindustrien, har følgende målsætninger:

— optimal anvendelse af de færre økonomiske midler

— nedbringelse af produktion og omkostninger

— i henhold til den nuværende planlægning fortsat udnyttelse af de vigtigste kullag samt mulighed for at flytte produktionen nordpå (Nordwanderung)

— sikring af kvalitetsleverancer og rettidige leverancer til kunderne

— en socialt ansvarlig nedbringelse af arbejdsstyrken og undgåelse af driftsbetingede afskedigelser

— hensyntagen til foranstaltningernes regionale virkninger.

Med henblik på gennemførelsen af disse målsætninger har virksomhederne bedømt minernes situation på grundlag af følgende kriterier:

— kullejernes udstrækning

— kulkvalitet

— omkostninger.

Disse ensartede kriterier burde muliggøre en objektiv vurdering af den aktuelle situation og udviklingen for produktionsanlæggene. På dette grundlag har de berørte virksomheder fremsendt følgende oplysninger til Kommissionen:

Omstrukturering af RAG Aktiengesellschafts produktionsanlæg

A. *Lukning*

— Emschermulde med minerne Hugo/Consolidation og Ewald/Schlägel & Eisen

— Lippemulde med minerne Fürst Leopold/Wulfen og Westerholt

([1]) Sag T-110/98, EFT C 299 af 26.9.1998, s. 38.

— Område »Ost« med minerne Haus Aden/Monopol og Heinrich Robert

— Westfalen-minen.

1. Emschermulde med minerne Hugo/Consolidation og Ewald/Schlägel & Eisen

For de nævnte områder blev det som første foranstaltning den 1. juli 1997 besluttet at nyorganisere Emschermulde i en sammenlægning til Verbundbergwerk Ewald/Hugo, hvilket allerede er sket.

Det drejer sig herved om sidste etape i en løbende omstruktureringsproces, som dette kullejeområde har gennemgået siden etableringen af RAG Aktiengesellschaft.

Ifølge planerne er Ewald/Hugo udtømt senest 23. juli 2002. På dette tidspunkt vil dette kullejes højkvalitetskokskul være udvundet. Emschermulde nedlægges dermed endeligt.

I 1997 var produktionen 4,4 mio. tons SKE, og der var 6 832 ansatte.

2. Lippemulde med minerne Fürst Leopold/Wulfen og Westerholt

Følgende foranstaltninger er planlagt for Lippemulde:

a) Den 1. april 1998 blev minerne Fürst Leopold/Wulfen og Westerholt sammenlagt til Verbundbergwerk Lippe. Produktionsområdet Fürst Leopold fortsætter frem til færdiggørelse af den produktionstekniske sammenlægning i år 2001.

b) Frem til år 2001 reduceres produktionen i Fürst Leopold/Wulfen i takt med mindskelsen af de økonomisk rentable forekomster og udtømningen af lejerne. Gennem lukning af skakter og de tilhørende ovenjordiske anlæg optimeres både den oven- og underjordiske infrastruktur. Den tilbageværende produktion koncentreres i Westerholt.

I 1997 var produktionen 4,9 mio. tons SKE, og der var 6 035 ansatte.

3. Område »Ost« med minerne Haus Aden/Monopol og Heinrich Robert

Følgende foranstaltninger er planlagt for området:

a) Den 1. april 1998 blev Haus Aden/Monopol og Heinrich Robert sammenlagt i Verbundbergwerk Ost samtidig med, at det nordlige leje Haus Aden blev lukket. Frem til år 2000 opretholdes produktionsanlægget Haus Aden til Monopol-minen.

b) I år 2000, når den underjordiske forbindelse er etableret, koncentreres produktionen fra minerne Haus Aden/Monopol og Heinrich Robert på produktionsanlægget Heinrich Robert. Det medfører lukning af mineafsnit, skakter og ovenjordiske anlæg.

Denne foranstaltning sikrer kokskulproduktionen i det østlige område og fastholder muligheden for at flytte produktionen mod nord.

I 1997 var produktionen 5 mio. tons SKE, og der var 6 857 ansatte.

4. Westfalen-minen

Westfalen-minen nedlægges i år 2000. Indtil da foregår en økonomisk optimal udnyttelse af kullejet. Den allerede indledte neddrosling medfører tilsvarende lavere omkostninger.

I 1997 var produktionen 2,5 mio. tons SKE, og der var 2 809 ansatte.

B. *Andre foranstaltninger*

Foruden de beskrevne foranstaltninger, som vedrører en endelig nedskæring af produktionskapaciteten, fortsættes moderniserings-, omstrukturerings- og rationaliseringsprocessen i alle de tilbageværende anlæg. Det medfører yderligere omkostningsforringelser.

Friedrich Heinrich/Rheinland-minen

Efter at samenlægningen af de to anlæg i begyndelsen af 90'erne blev afsluttet med udrensning af infrastrukturen og nedrivning eller anden anvendelse af overjordiske anlæg, som ikke længere blev brugt, øgedes produktiviteten betydeligt ved hjælp af yderligere rationaliseringsforanstaltninger.

Ved at koncentrere sig om de mest givtige kulfelter og den dermed forbundne konstante stigning i produktion på de enkelte produktionsanlæg kunne antallet af aktive produktionskæder reduceres. Da man samtidig har optimeret de efterfølgende produktionsled, er minen i dag en af de miner, som kan fremvise de mindste underskud.

I 1997 var produktionen 3,7 mio. tons SKE, og der var 4 117 ansatte.

Niederberg-minen

Til trods for en nedskæring af produktionen kunne Niederberg-minen ikke fremvise en positiv udvikling for så vidt angår en reduktion af produktionsomkostningerne i de seneste år. Yderligere rationaliseringsforanstaltniinger skal stabilisere minens situation. I 1997 var produktionen 2,2 mio. tons SKE, og der var 2 424 ansatte.

Walsum-minen

Walsum-minen er en af virksomhedens mest omfangsrige og givtige miner. Ved hjælp af en målrettet udvælgelse af kullag og visse tekniske foranstaltninger burde det være muligt at overvinde de midlertidige driftsproblemer ved udvindingen og at bibeholde minens produktion. I 1997 var produktionen 2,9 mio. tons SKE, og der var 3 802 ansatte.

Lohberg/Osterfeld-minen

Til trods for, at rationaliseringsforanstaltninger i øjeblikket påvirker dette produktionsanlægs omkostnings- og præstationstal, udvindes der højkvalitetskokskul i Lohberg/Osterfeld-minen. Minen befinder sig i en konsolideringsfase og vil om kort tid have skaffet sig af med den omfattende underjordiske infrastruktur, som var et resultat af sammenlægningen med den tidligere Osterfeld-mine. I 1997 var produktionen 2,9 mio. tons SKE, og der var 4 262 ansatte.

Prosper Haniel-minen

Prosper Haniel-minen har i de seneste år kunne fremvise produktionsomkostninger, som hører til virksomhedens laveste. Der ventes yderligere gunstige virkninger af rationaliseringstiltagene i de kommende år. I 1997 var produktionen 3,7 mio. tons SKE, og der var 4 078 ansatte.

Auguste Victoria-minen

Auguste Victoria-minen er en af virksomhedens mest omfangsrige og givtige miner. Efter at være blevet solgt af BASF i 1992 og fuldstændig indlemmet i RAG Aktiengesellschafts minedriftsaktiviteter i 1996 realiseredes det forhåndenværende rationaliseringspotentiale. Denne stort set positive udvikling påvirkes i øjeblikket af geologiske vanskeligheder. I 1997 var produktionen 3,1 mio. tons SKE, og der var 4 173 ansatte.

Blumenthal/Haard-minen

Blumenthal/Haard-minen står i øjeblikket ligeledes med produktionsproblemer, som skyldes geologiske årsager. De deraf følgende produktionstab medfører en midlertidig omkostningsstigning. Ved at koncentrere de aktive minefelter i forbindelse med en plan for eventuel senere sammenlægning, hvilket stadig er en mulighed ved en flytning nordpå, burde omkostningerne falde fremover. I 1997 var produktionen 3,3 mio. tons SKE, og der var 4 447 ansatte.

C. *De planlagte foranstaltningers virkning*

De beskrevne foranstaltninger medfører, at antallet af beskæftigede inden for virksomhedens minedriftsaktiviteter falder med 44 500 personer fra gennemsnitlig 89 500 personer i 1992 til 45 000 i 2002. Det svarer til en årlig reduktion på ca. 4 500 arbejdspladser. Sammenlignet med omstruktureringsplanen fra 1994 betyder det en yderligere nedbringelse af medarbejderantallet på 14 500 personer frem til 2002. Den nuværende planlagte udvikling i medarbejderantallet forudsætter en produktivitetsstigning på 4 % pr. år. I 1997 var der 60 820 medarbejdere.

Nedbringelsen af produktionsomkostningerne, i 1992-priser, vil frem til 2002 være ca. 37 DEM/tons SKE, hvilket er dobbelt så meget som forudset i omstruktureringsplanen fra 1994 (16 DEM/tons SKE). Frem til 31. december 1997 var de reelle omkostninger faldet med 21 DEM/tons SKE.

Produktionen nedbringes fra 47,6 mio. tons SKE i 1992 til 30,1 mio. tons SKE i 2002. Set i forhold til omstruktureringsplanen fra 1994 er det en yderligere produktionsnedskæring på 8,2 mio. tons SKE i dette tidsrum. I 1997 var produktionen 38,7 mio. tons SKE.

Omstrukturering af Saarbergwerke AG's produktionsanlæg

Aftalen om de nye retningslinjer for den tyske kulindustri af 13. marts 1997 vil medføre yderligere produktionsnedskæringer samt gøre det nødvendigt at lukke en af virksomhedens miner i år 2000.

A. *Lukning*

Göttelborn/Reden-minen

Til trods for omfattende investeringer i perioden 1990-1995 til sammenlægningen af minerne Reden, Göttelborn og Camphausen må produktionsanlægget lukke i år 2000 på grund af geologiske vanskeligheder.

I 1997 var produktionen 1,9 mio. tons SKE, og der var 2 899 ansatte.

B. *Andre foranstaltninger*

Ensdorf-minen

På grund af det i begyndelsen af 90'erne indledte moderniseringsprogram for dette produktionsanlæg var det muligt at bibeholde en høj produktivitet. Ensdorf-minen har tradition for at være den mest produktive tyske mine og burde kunne opretholde sin produktion i det givne tidsrum. Forudsætningerne herfor er til stede og sikres på mellemlangt sigt ved hjælp af løbende produktivitetsstigninger. I 1997 var produktionen 2,5 mio. tons SKE, og der var 2 231 ansatte.

Warndt/Luisenthal-minen

Minens produktion vil sandsynligvis forbedres, idet:

— to kulfelter lukkes i slutningen af 1999

— nye skæringer med ny teknik vil medføre omfattende optimering af nye felter.

I 1997 var produktionen 2,2 mio. tons SKE, og der var 3 504 ansatte.

C. *De planlagte foranstaltningers virkning*

Medarbejderstaben reduceres fra 18 671 personer til 8 478 personer i år 2002, hvilket svarer til en nedgang på 10 193. Set i forhold til omstruktureringsplanen fra 1994, betyder det en yderligere nedbringelse af medarbejderstaben på 6 000 personer frem til år 2002. I 1997 var der 14 220 medarbejdere.

Nedbringelsen af produktionsomkostningerne, i 1992-priser, vil frem til 2002 være ca. 100 DEM/tons SKE, hvilket er 40 DEM/tons SKE mere end forudset i omstruktureringsplanen fra 1994. Frem til 31. december 1997 var de reelle omkostninger faldet med 44 DEM/tons SKE.

Produktionskapaciteten mindskes fra ca. 8 mio. tons SKE i 1992 til 5,1 mio. tons SKE i 2002. Set i forhold til 1994-planen er det en yderligere reduktion på 2,2 mio. tons SKE. I 1997 var produktionen 6,7 mio. tons SKE.

Omstrukturering af Preussag Anthrazit GmbH's produktionsanlæg

Virksomheden regner fortsat med faldende omkostninger for perioden 1998-2002. I forhold til den seneste plan for dette tidsrum, der blev forelagt i august 1994, er produktionen dog blevet justeret nedad (fra 2,05 mio. tons SKE pr. år til ca. 1,7 mio. tons SKE pr. år) på grund af en negativ salgsudvikling. På baggrund af den tekniske udvikling inden for kulminedrift siden da er virksomheden af den opfattelse, at der er mulighed for en væsentlig bedre produktion pr. skiftehold, og dermed for en vis nedbringelse af produktionsomkostningerne. I 1997 var produktionen 1,7 mio. tons SKE.

Grundlaget for denne forbedring blev skabt ved gennemførelse af den saneringsplan, der blev udarbejdet for virksomheden i 1990.

Denne plan omfatter følgende foranstaltninger:

— ændring af udvindingsprocessen fra fremadrettet til bagudrettet brydning. De nødvendige forberedelser hertil (anlægning af veje langs udvindingsområdet) blev hovedsageligt gennemført fra 1991 til 1994 og i de følgende to år udbygget til det ønskede omfang. Som følge af denne ændring kan hele produktionen i brydningsrummene ske ved bagudrettet brydning

— brydning og fremdrift af gallerier udføres med mere effektivt brydnings- og fremdrivningsudstyr. Denne effektivisering er på nuværende tidspunkt næsten gennemført

— tilpasning af infrastrukturen til en mindre produktion og konsolidering af denne. Denne proces, som stort set er afhængig af skæringen, er allerede vidt fremskreden og burde påvirke størrelsen af de faste omkostninger

— medarbejderstaben nedbringes fra 4 024 personer i 1992 til 2 667 personer i 2002. Det svarer til en reduktion på 33 % i stedet for de 25 %, der er angivet i omstruktureringsplanen fra 1994. I 1997 var der 2 757 medarbejdere.

III

I henhold til den af Tyskland fremsendte plan vil reduktionen af statsstøtten medføre en vedvarende nedgang i kulproduktionen. Produktionen nedbringes fra 47 mio. tons SKE i 1997 til 37 mio. tons SKE i 2002. Selv om der kan ses en vis nedgang i de gennemsnitlige produktionsomkostninger i den tyske kulindustri og under hensyntagen til artikel 3, stk. 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, er produktionsomkostninger i faste 1992-priser stadig så høje, at de i 2002 sandsynligvis stadig vil være 242 DEM/tons SKE sammenlignet med 288 DEM/tons SKE i 1992. I forhold til planen fra 1994, som gik ud fra en omkostningsreduktion på 28 DEM/tons SKE, er den nuværende planlagte reduktion på 46 DEM/tons SKE tydeligt større. Prisen på verdensmarkedet ser ud til fortsat at ligge relativt stabilt på 80 DEM/tons, hvilket grundlæggende bibeholder det ugunstige forhold mellem importeret kul og tysk kul.

Produktionen nedbringes frem til 2002 til 37 mio. tons SKE sammenlignet med de 48 mio. tons SKE, der var angivet i omstruktureringsplanen fra 1994.

Antallet af beskæftigede falder frem til 2002 til ca. 56 000 i stedet for de i 1994-planen anførte 82 400 personer.

På grundlag af disse oplysninger kan det konstateres, at der kan opnås en kraftig sænkning af støtten hovedsageligt via foranstaltninger til nedbringelse af produktionen.

Tyskland skal derfor ved gennemførelsen af planen for tidsrummet 1998-2002 følge med i, hvordan udviklingen i produktionsomkostningerne forløber for virksomheder, der modtager støtte i henhold til beslutningens artikel 3. Tyskland forpligter sig til foreslå Kommissionen de nødvendige korrigerende foranstaltninger som f.eks. gennemgang af klassificeringen af produktionsanlæg i henhold til artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, hvis målet om en realistisk nedadgående tendens viser sig ikke at blive opfyldt.

I sin vurdering af støtten har Kommissionen taget i betragtning, at de sociale og regionale konsekvenser af aktivitetsindskrænkninger i den tyske kulindustri må begrænses mest muligt.

På basis af ovenstående er Kommissionen af den opfattelse, at den plan, som Tyskland har forelagt, er forenelig med de mål og kriterier, der er fastsat i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

IV

Støtten på 5 171 mio. DEM i henhold til artikel 3 er driftsstøtte til miner, der ejes af RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH, Dr. Arnold Schäfer GmbH og Merchweiler GmbH.

Støtten til RAG Aktiengesellschaft er beregnet til minerne Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard og Heinrich Robert. Støtten til Saarbergwerke AG er beregnet til minerne Ensdorf og Warndt/Luisenthal. Støtten til Preussag Anthrazit GmbH er beregnet til produktionsanlægget Ibbenbüren.

Støtten på 5 171 mio. DEM er beregnet til dækning af forskellen mellem produktionsomkostningerne og en salgspris, som de kontraherende parter frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet for en lignende kulkvalitet fra tredjelande.

I henhold til de oplysninger, der er meddelt af Tyskland, og under hensyntagen til artikel 3, stk. 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF ser det ud til, at de gennemsnitlige produktionsomkostninger for de miner, som dækkes af artikel 3, udtrykt i 1992-priser reelt er 5,4 % lavere for 1997 end for 1995, dvs. 253 DEM/tons SKE sammenlignet med 268 DEM/tons SKE.

I sin vurdering af driftsstøtten i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF har Kommissionen taget i betragtning, at der er behov for i størst muligt omfang at begrænse den sociale og regionale virkning af kulindustriens omstrukturering i regioner, som i forvejen er uforholdsmæssigt hårdt ramt af strukturelt betinget arbejdsløshed.

Antallet af arbejdsløse i Ruhr-områdets kulmineområder ligger med ca. 15 % (Duisburg 15,8 %, Recklinghausen 13,7 %, Gelsenkirchen 16,4 %) allerede langt over det vesttyske gennemsnit på 9,7 %. Også i Saarland er arbejdsløsheden i kulmineområderne højere end gennemsnittet (Saarbrücken 13,9 %, Saarlouis 11 %).

Kulmineområderne er desuden stadig målområder for EF's regionalstøtte (mål 2-regioner, der lider under industriel tilbagegang) og samtidig nationale støtteområder i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

På grundlag af de meddelte oplysninger fra Tyskland og de forpligtelser, som Tyskland har påtaget sig (jf. beslutningens afsnit VIII), er den planlagte støtte for 1998 forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særligt dens artikel 2 og 3.

V

Aktivitetsindskrænkningsstøtten på i alt 3 164 mio. DEM i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal dække forskellen mellem produktionsomkostninger og den frit aftalte pris på grundlag af betingelserne på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. For RAG Aktiengesellschaft er støtten beregnet til minerne Fürst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol og Westfalen. For Saarbergwerke AG er støtten beregnet til Göttelborn/Reden-minen.

Støtten er en del af et program, som omfatter fuldstændig eller delvis lukning af de nævnte miner.

De nævnte lukninger er en del af aftalen af 13. marts 1997, der medfører en nedskæring af produktionskapaciteten på 10 mio. tons (21 % af den samlede produktionskapacitet) og en reduktion af arbejdsstyrken på 30 000 personer i perioden 1998-2002.

I overensstemmelse med artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF nedlægges produktionsanlæggene Göttelborn/Reden, Ewald/Hugo og Westfalen, før den nævnte beslutnings gyldighedsperiode udløber. Sammenlægningen af minerne medfører delvise lukninger, som giver en vedvarende formodentlig betydelig nedgang i produktionen, inden beslutningens gyldighedsperiode udløber. Støtten skal afhjælpe de sociale og regionale konsekvenser af den delvise eller fuldstændige aktivitetsindskrænkning, jf. andet led i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Nedgangen i produktionen mellem 1992 og 1998 er ifølge oplysningerne fra den tyske regering omkring 22 %. Den planlagte støtte for 1998 er forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, særligt artikel 2 og 4.

VI

Støtten på 81 mio. DEM til dækning af ekstra bidrag til tyske minearbejdere (den såkaldte »Bergmannsprämie«), som andrager 10 DEM pr. person på underjordisk skiftehold, skal tilskynde kvalificerede medarbejdere til at arbejde i minerne og hjælpe med til at rationalisere produktionen. Ifølge den tyske anmeldelse udgør støtten til minearbejdere et økonomisk tilskud. Selv om Bergmannsprämie ikke udgør en del af produktionsomkostningerne for en kulminevirksomhed, medvirker den til at reducere minernes lønomkostninger. Der er således tale om støtte, som skal vurderes ud fra artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Den planlagte støtte medvirker til at optimere produktiviteten og fremmer dermed minedriftens omstrukturering og rationalisering. Støtten medvirker derfor også til realiseringen af målsætningen i første led i artikel 2, stk. 1, om på baggrund af kulpriserne på de internationale markeder at gøre nye fremskridt mod økonomisk levedygtighed for at sikre støttens gradvise nedsættelse.

I sin vurdering af støtten har Kommissionen i overensstemmelse med andet led i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF taget i betragtning, at de sociale og regionale konsekvenser af omstruktureringen begrænses mest muligt.

I overensstemmelse med artikel 3 i ovennævnte beslutning medvirker støtten til svagt at forbedre de berørte virksomheders levedygtighed, da produktivitetsfremgangen ved fastholdelse af en kvalificeret arbejdsstyrke til det underjordiske arbejde reducerer produktionsomkostningerne.

De tyske myndigheder har i deres meddelelse erklæret, at støtten sammen med anden støtte til den løbende produktion for hver virksomhed eller produktionsanlæg ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og de indtægter, der må forventes.

På basis af ovenstående og på grundlag af oplysninger fra Tyskland er den planlagte støtte for 1998 forenelig med de anførte mål i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særligt dens artikel 2 og 3.

VII

Støtten i henhold til artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF er på i alt 1 011 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia Jacoba GmbH.

Støtten er for det første en støtte på 161 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH.

Støtten anvendes til dækning af supplerende vandudpumpningsomkostninger i miner, der er lukket som led i omstruktureringen, og som er beliggende i nærheden af miner i drift. Stop for eller langsommere vandudpumpning i mineområder med minelukninger forårsager vandindtrængning, som ikke skyldes den løbende produktion og medfører ekstraomkostninger. Dette vand skal desuden renses.

Støtten, der udtrykkeligt hjemles i afsnit I, litra i), og afsnit II, litra b), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF, dækker udgifter til vandforsyning og spildevandsafledning som følge af strukturomlægningerne. For at opfylde betingelserne i artikel 5 må støtten ikke overstige omkostningerne.

Kommissionen har gennemgået aftalerne mellem myndighederne og de omtalte virksomheder, og har som led i en revisionsgennemgang undersøgt omkostningsdata og konstateret, at støtten ikke overstiger de øremærkede ressourcer.

Den vil gøre det muligt at lempe presset på de berørte virksomheder, dermed begrænses deres manglende økonomiske balance, og de kan fortsætte driften. Støtten opfylder derfor målsætningerne i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Støtten er for det andet en støtte på 850 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG og Sophia Jacoba GmbH.

Støtten er til dækning af ekstraordinære omkostninger og skal dække omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser).

Støtten følger af aftaler, der blev indgået under kulforhandlingerne den 11. november 1991 mellem minevirksomhederne, forbundsregeringen, delstatsregeringerne i Nordrhein-Westfalen og Saarland samt fagforbund i mineindustri og elproduktion.

Med undtagelse af sociale ydelser, der er overtaget af staten uden tilbagebetalingspligt i henhold til EKSF-aftalens artikel 56, anvendes støtten til følgende omkostninger: sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før de har nået den lovpligtige pensionsalder, andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægning og rationalisering, udbetaling af pension og andre ydelser uden for det lovbestemte system til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægning og rationalisering og arbejdere, der havde krav på disse ydelser inden omstruktureringen, gratis levering af kul til arbejdere, der er afskediget som følge af omstrukturering og rationalisering, og til arbejdstagere, der var berettiget til disse leverancer inden omstruktureringen. På det tekniske og økonomiske plan skal støtten anvendes til ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af strukturomlægningerne og ekstraordinære forringelser af aktiver, i det omfang, de skyldes strukturomlægningen af industrien.

Støtten hjemles udtrykkeligt i afsnit I, litra a), b), c), d), f) og k), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF. For at være forenelig med bestemmelserne i beslutningens artikel 5 må støttebeløbet ikke overstige de angivne omkostninger.

Kommissionen har gennemgået omkostningsdataene som led i en revisionsundersøgelse og har konstateret, at støtten ikke overstiger de ressourcer, der er afsat til den.

Den vil gøre det muligt at lempe presset på de berørte virksomheder. Dermed begrænses deres manglende økonomiske balance, og de kan fortsætte driften. Støtten opfylder derfor målsætningerne i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

VIII

Hensigten er at gøre støtten minimal. Det princip, Tyskland anvender, indebærer, at støtten kun ydes til at dække kulproduktion til elproduktion og til EF's jern- og stålindustri. Tyskland forpligter sig dermed til at sælge den produktion, industrien og husholdningerne skal anvende, til omkostningsægte priser.

Kommissionen har noteret sig, at den tyske regering ved hjælp af forordninger træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at den støtte, som ydes på grundlag af nærværende beslutning, ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og det forventede provenu fra frit aftalte priser mellem parterne på verdenmarkedet for kulkonsumerende virksomheder. Støtten pr. ton løbende produktion for leverancer af EF-kul må ikke medføre, at priserne på fællesskabskul ligger under priserne for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Tyskland skal også sikre sig, at støtten ikke fordrejer konkurrencen eller medfører diskriminering mellem kulproducenterne eller mellem kulopkøbere og -forbrugere i Fællesskabet.

Tyskland har i henhold til bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 86 forsikret, at støtten begrænses mest muligt i lyset af sociale og regionale hensyn, som berører kulindustriens tilbagegang i EF, og at den ikke hverken direkte eller indirekte vil give økonomiske fordele til andre aktiviteter end kulminedrift, dvs. f.eks. industriaktiviteter i forbindelse med udvinding eller forarbejdning af EF-kul.

Desuden gør Kommissionen Tyskland opmærksom på, at et væsentligt træk ved støtteordningen er, at støtten skal være i overensstemmelse med Fællesskabets interesser og ikke må gribe forstyrrende ind i det fælles markeds funktion.

For at Kommissionen kan undersøge, om de støttemodtagende produktionsanlæg efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF faktisk skaber en tendens til lavere produktionsomkostninger set i forhold til verdensmarkedspriserne, forpligter den tyske regering sig til senest den 30. september hvert år at underrette Kommissionen om de berørte produktionsanlægs produktionsomkostninger det foregående år og angive oplysninger, der fastsættes i samme beslutnings artikel 9. Hvis bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF ikke kan opfyldes, foreslår Tyskland Kommissionen korrigerende foranstaltninger som f.eks. gennemgang af klassificeringen af produktionsanlæg i henhold til beslutningens artikel 3 og 4.

Ifølge andet led i artikel 3, stk. 1, og artikel 9, stk. 2 og 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal Kommissionen kontrollere, at støtten til den løbende produktion opfylder målsætningerne i beslutningens artikel 3 og 4. Senest den 30. september 1999 skal Tyskland anmelde den faktisk udbetalte støtte for 1998 og ændringer i de oprindeligt anmeldte støttebeløb. Den årlige oversigt skal desuden indeholde alle de oplysninger, der kræves, så det kan verificeres, at kriterierne i ovennævnte artikler overholdes.

Ved godkendelsen af støtten har Kommissionen taget i betragtning, at der er behov for at begrænse den sociale og regionale virkning af kulindustriens omstrukturering mest muligt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tyskland gives tilladelse til at træffe følgende foranstaltninger over for kulindustrien:

a) driftsstøtte på 5 171 mio. DEM, jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF

b) aktivitetsindskrænkningsstøtte på 3 164 mio. DEM, jf. artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF

c) 81 mio. DEM i støtte, jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til bevarelse af en arbejdsstyrke under jorden (den såkaldte »Bergmannsprämie«)

d) 161 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5 i beslutningen nr. 3632/93/EKSF, til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH

e) 850 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til RAG Aktiengesellschaft, Saarbergwerke AG og Sophia Jacoba GmbH for at dække tidligere eller aktuelle ekstraordinære omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke vedrører den løbende produktion.

Artikel 2

I overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 86 forpligter Tyskland sig til at træffe alle almindelige og særlige forholdsregler for at sikre opfyldelsen af forpligtelserne i denne beslutning. Tyskland sikrer, at den tildelte støtte kun anvendes til de angivne formål, og,

hvis omkostningerne annulleres, eller skønnene er for høje eller ikke korrekte, sikrer Tyskland tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt i henhold til denne beslutning.

Artikel 3

Senest den 30. september 1999 fremsender Tyskland oplysninger om udbetalinger, der har fundet sted i regnskabsåret 1998, samt de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 9 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 1998.

På Kommissionens vegne
Christos PAPOUTSIS
Medlem af Kommissionen